

РАЗУМНИЯТЪ ЖИВОТЪ.

35-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)

ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 16.VII.1924 Г.—СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараослу № 21.

РАЗУМНИЯТЪ ЖИВОТЪ.

35-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 16.VII.1924 Г.—СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

Разумният животъ.

Размишление.

Прочете се резюме върху темата: „Кой е първият поетъ?“

Какво трѣбва да разбираме подъ думата „разуменъ животъ?“ Мислитъ ли, че онзи нагонъ, онази жажда и гладъ, които имате, това сж нѣща разумни? Гладътъ ви принуждава да работитъ, за да ядете. Жаждата ви принуждава да пиете. Мислите ли, че този актъ въ природата е разуменъ? Подъ „разумни нѣща“ ние разбираме хармонични нѣща. Разумнитъ нѣща сж достояние само на Любовта. Като изключитъ всичко друго, само въ Любовта може да има разуменъ животъ. Но вие ще напуснете вашитъ възгледи за Любовта която проявявате, понеже вашата любовъ е любовъ на насилието. Това не е истинската, разумната любовъ. Следователно, вие сте учили само тази любовъ и затова въ живота ви нѣма никаква хармония. Сегашниятъ ви животъ не е разуменъ животъ.

Добриятъ човѣкъ може да грѣши, и лошиятъ човѣкъ може да прави добро. Питамъ ви: защо доб-

риятъ човѣкъ грѣши и защо лошиятъ човѣкъ прави добро? Можете ли да ми отговорите? Азъ ще ви отговоря и ще ви кажа, кои сж причинитѣ за това. Прѣдставете си единъ слуга, който се е научилъ въ живота си само да изважда съ една кофа нечистотитѣ и да ги изхвърля на вънъ. Но прѣдставете си, че той единъ день намѣри една кофа съ чиста вода и вземе, та я изхвърли. Питамъ: виновенъ ли е той, че изхвърля чистата вода? Ние го уловимъ и го нагълчаваме. Прѣдставете си сега другъ единъ слуга, който се е научилъ въ живота си само да внася съ кофата чиста вода, и единъ день намѣри една кофа съ нечиста вода и я внася между кофитѣ съ чиста вода. Туй често се случва и въ вашия животъ. Вие намѣрите една кофа съ нечиста вода и я турите между вашитѣ добродѣтели, но понеже нѣмате обоняние, вие не можете да я забѣлжите. Тѣй щото, въ туй отношение, добриятъ човѣкъ е направилъ едно прѣстѣпление, като е внесълъ кофата съ нечистата вода между чистата, а тя трѣбваше да върви по обратенъ пътъ, назадъ. Лошиятъ човѣкъ пъкъ, който изхвърлилъ чистата вода навънъ, и той направилъ едно зло. Кое зло е по-голѣмо? злото, което е направено, съ изхвърлянето на чистата вода, или злото, което е направено, съ внасянето на кофата

съ нечистата вода? Следователно, това е резултатъ на единъ навикъ. Когато ние извършваме нѣщо въ природата, а ние извършваме често извѣстни длъжности, въ насъ остава да носимъ само навика, безъ да различаваме съдържанието, което се помѣстя въ дадения случай. За примѣръ, вие имате жажда, гладъ, но не сте си обяснили, защо съществуватъ тия нѣща въ свѣта. Това е единъ дълбокъ философски въпросъ, върху който трѣбва дълго време да мислитѣ. Азъ нѣма да ви отговарямъ на този въпросъ, понеже всѣко знание, което се дава лесно на ученицитѣ, тѣ не го оцѣняватъ. Щомъ ви дамъ една кесия съ злато, вие я взимате и я носите надѣсно, налѣво, навсѣкждѣ я разнасяте, но щомъ ви накарамъ да работите на лозето и така да припечелите нѣщо, това спечеленото нѣщо вие го цѣните вече. Тѣй че знание, което се придобива съ усилено мислене е по-цѣнно, отколкото знание, което се лесно добива. Не мислете, че отношенията между символитѣ, подобията сж произволни. Не, има закони, по които тѣзи символи може да се нарежзатъ. Нѣкои мислятъ, че лесно се нареждатъ тѣ.

Сега, ще ви запитамъ: какъ ще опрѣдѣлите разликата между физическия и духовния животъ? Какъвъ символъ ще дадете за тѣхъ? По какво се от-

личава физическия животъ? Че не е устойчивъ. По какво се отличава духовния? Че е устойчивъ. Защо именно физическия животъ е неустойчивъ, а духовниятъ устойчивъ? Азъ зная вие ще кажете това онова, ще направите цѣла каша. Азъ ще ви дамъ единъ символъ изъ вашия животъ. Ще туря единъ паралелъ. Физическия животъ мяза на двѣ запалени главни. Като ги туришъ една до друга, тѣ се поощряватъ, даватъ свѣтина и хората се топлятъ, но отъ постепенното горение тѣ се смаляватъ, смаляватъ и нищо не оставятъ, Ние имъ се редваме, но тѣ оставятъ само пепелъ. Духовниятъ животъ прѣдставлява двѣ плодни сѣменца, посѣти на едно мѣсто. Тѣ растатъ, растатъ, увеличаватъ се, докато най-послѣ се развиятъ въ двѣ голѣми дървета и дадатъ плодъ. Значи, физическия животъ дава само топлина, ти можешъ да се стоплишъ на него, но храна не дава, гладенъ можешъ да умрешъ. Въ духовния животъ този плодъ едновременно ще създаде и топлина, и храна. Слѣдователно, въ духовнитѣ процеси има разширение, а въ физическитѣ процеси има смаляване. Въ физическитѣ процеси топлината е отвънъ, а въ духовнитѣ процеси топлината е отвътрѣ, храната — отвънъ. Значи, и думитѣ, които употребявашъ, нѣкои сж на физическото поле,

други — на духовното. Тия, които сж на физическото поле, тѣ се поощряватъ, горятъ и изгарятъ, нищо не остава отъ тѣхъ. Така и нѣкой хора, говорятъ за любовта, но това сж двѣ запалени главни. Тѣ говорятъ за нѣкаква си обичъ, говорятъ за нѣкакви си идеи, но слѣдъ 2 — 3 години всичко това изгаря, нищо не остава. Всичко това изчезва, обръща се на газове. Въ духовния животъ нѣщата сж като плоднитѣ сѣменца, т. е. Божественитѣ думи сж като сѣменца, които растатъ и се разрастватъ. Тѣ сж Божественитѣ дървета, посѣти вътрѣ въ насъ. Тѣ сж именно благото за въ бждаще.

Та вѣки единъ отъ васъ трѣбва да се стреми живота му да мяза на едно сѣме, което расте, а не да бжде една запалена главня — то е жалко състояние. Това, което ви говоря сега не се отнася къмъ вашия животъ, но то е една мѣрка, съ която да познавате, кждѣ падатъ вашитѣ мисли въ даденъ случай. Имате двѣ мисли или идеи, или двѣ чувства, вие не можете да опрѣдлите, къмъ коя категория спадатъ, къмъ физическия или къмъ духовния свѣтъ. Ако образуватъ топлина и се смаляватъ, тѣ сж отъ физическия свѣтъ. Ако започнатъ отъ малки сѣменца, растатъ и даватъ плодове, тѣ сж отъ духовния свѣтъ. Слѣдователно, и еднитѣ и другитѣ идеи трѣбва да ги

използвате. Главните на вашите огнища сящо трѣба да използвате, но казвамъ, че тѣ сж само за нѣкои души. На тѣхъ не можете да разчитате; тѣ сж само за зимно врѣме, за лѣтно врѣме не сж потрѣбни.

Сега, въ разумния животъ се изисква непрѣкъсната връзка съ Бога. Ще ви обясня, какво означава думата Богъ, а не само да произнасяте това име. Въ еврейски езикъ подъ думата „Богъ“ се разбира първия принципъ, който твори той е въ връзка съ всички онѣзи сили, онѣзи условия, отъ които произтича живота. Първата буква се пише по слѣдния начинъ: Онзи, който произнася думата Богъ, трѣбва да бѣде много разуменъ и внимателенъ, трѣбва да знае, че всички активни сили сж много опасни и трѣбва да ги изучава. Тамъ се изисква една абсолютна чистота и единъ възвишенъ моралъ, а не като обикновения. Онзи, който влѣзе безъ моралъ, ще стане на пепель. Онзи който произнася това име току тѣй и влезе нечистъ, на пепель става. Влѣзте въ една електрическа инсталация и бутнете тези силни волтове, веднага целиятъ ви животъ ще изчезне. Внимание трѣбва, изолиране трѣбва, а чистотата, това е качество само на разумния животъ. Тя прѣдставлява една дрѣха, една броня, която пази

отъ всички опасности, отъ всички сили въ разумния животъ. Нѣкои казватъ: защо ти трѣбва чистотата? — Вие влизате въ единъ свѣтъ, дѣто не царува Божествената Любовь, а царува грѣха, царуватъ всички отрицателни сили и отрови, които постоянно тровятъ хората. Нѣкой пътъ дойде нѣкоя лоша мисль — тя е дошла нѣкъдѣ отвънъ. Въ еврейската дума Богъ, втория принципъ е мекъ, той е принципътъ на Любовета, 1 П. Той е принципътъ, който съгражда, който носи живота въ себе си, който съхранява нѣщата. Безъ този принципъ свѣтътъ би се прѣвърналъ на едно вѣчно мѣчение. Този принципъ, който ние наричаме проявление на Бога, на Любовета, прѣвърща всичко на добро въ свѣта. Слѣдователно, когато произнасяме името на Бога, прѣдстои ни да се занимаваме съ три вида сили: едни, които творятъ; други, които съграждатъ и трети видъ сили, които държатъ всички сили въ равновѣсие. Когато дѣйствуватъ двѣ сили, тѣ всѣкога иматъ единъ общъ резултатъ, или добъръ или лошъ. Слѣдователно, ако резултатътъ е лошъ, ние знаемъ, че първиятъ принципъ е взелъ надмощие. Ако резултата е добъръ, знаемъ, че вториятъ принципъ е взелъ надмощие. Отъ резултата сѣдимъ за принципа Това сж все разумни сили. Не мислете, че ние трѣбва да ги подчинимъ. Не, трѣбва само да

спазимъ законитѣ. Когато отивате при единъ святъ духъ, вие нѣма да се приближавте тъй, направо, но въ васъ ще се яви единъ трепетъ. Той ще ви съблече, вие ще изгубите всичкото си величие на земята и ще се намѣрите въ положението на едно малко дѣтенце, всѣка ваша философия ще изчезне и вие ще се чувствате че сте нищожество. Че сте философъ, че сте свършили нѣкакъвъ университетъ, че майка ви баща ви сж отъ такова високо произхождение всичко туй ще изчезне, ще ви остане само това, че сте нищо, че сте единъ малкъ лжчъ излѣзълъ отъ Бога, и че не сте изпълнили още вашата задача. Нѣкой казва азъ съмъ човѣкъ. Човѣкъ ли си? Че ти до сега мислилъ ли си правилно? Колко пѣти до сега си се спиралъ въ пѣтя си! Значи, ако сме пратени да мислимъ, това е една велика задача. Тогава, задайте си въпроса: всички вие, мислили сте до сега? Не, вие сте мислили за много работи, но за Бога мислите само кога? — Когато ви турятъ въ менгемета, въ страдания. При всѣко друго врѣме, щомъ нѣмате страдания, Господъ го нѣма въ мисълта ви. Защо Го нѣма? Защото ядете и пиете туй, което Той ви е далъ, а като осиромашѣте, като нѣма нахждѣ, тогава си спомняте за Него, тогава Го търсите, понеже Той дава. Разуменъ синъ е онзи, който увеличава талантитѣ, които баща му е далъ.

Сега всички вие трѣбва да прѣгледате живота си, да видите, като сте излѣзли толкова хиляди години отъ Бога, какво сте припечелили и да го увеличите. Нѣма по хубаво нѣщо отъ това! Най-важното нѣщо, което идва въ сегашната епоха, е да се свържемъ съ Бога и да имаме постоянно Неговото присѣствие, тъй както слънцето като изгрѣва, изпраща свотѣ лжчи. Има нѣкои цвѣтя, камъчета, които не виждатъ слънчевитѣ лжчи. Има души, които виждатъ Бога, има души, които не Го виждатъ. Въ последнитѣ има една мжка. Най-хубавото състояние е виждането на тия слънчеви лжчи. Въ тѣхъ ще видимъ Бога. Тия лжчи произвеждатъ въ насъ разумността. Само тогава ние почваме да мислимъ.

Сега, споредъ съвременната математика, въ колко посоки може да се движи една точка въ даденъ моментъ? Не я взимайте като едно цяло. Тя може да се движи въ една посока. Значи, тя ще образува правата линия. И тъй, колко граници има правата линия? — Двѣ граници А ————— В. Значи, правата линия АВ има двѣ граници. Когато линията се движи, колко граници има? — Четири граници. Точката може ли сама по себе си, да се движи? — Не може. Въ свѣта всичко се движи едновременно. Нѣма отдѣлна частъ, която да се движи

сама по себе си. Напримѣръ, моята ръка може да се мърда, но то е по причината това, че азъ се движа. Когато цѣлото прѣстане да се движи и да мисли, и всѣка отдѣлна частъ прѣстава да се движи и да мисли. Слѣдователно, когато една точка се движи, това показва, че цѣлото се движи, цѣлото дѣйствува.

Нѣкой може да каже, че една точка или едно тѣло се движи въ пространството. Не, движението на всѣка точка въ пространството прѣдставлява движението на цѣлото въ себе си. Слѣдователно, ако извѣстна мисль се явява въ васъ, въ дадения случай тази мисль е свързана съ редъ други мисли, и по тази точка, отъ линията АВ вие трѣбва да намѣрите връзката съ всички тия мисли и желания. Запримѣръ, вие замисляте да направите нѣкому едно добро. Казвате: да занеса нѣкому единъ чувалъ брашно, но отлагате да сторите това добро. Туй, което вие намисляте да направите, другъ го почувствува, а трети го извършва. Кой е направилъ доброто? — Този, който го извършва. Той казва: азъ не само че помислихъ това нѣщо, не само че го почувствувахъ, но го извършихъ. Значи, едни отъ хората въ даления случай сж тия, които замислятъ доброто, но не го вършатъ. Вторитѣ сж отъ тия, които чувствуватъ доброто но не го вършатъ, а третитѣ сж отъ тия, които

вършатъ доброто, понеже занасятъ чувала. Тогава имаме единъ законъ, казваме, че Божиитѣ пѣтища сж неузнаваеми, а човѣшкитѣ пѣтища сж узнаваеми. Защо човѣшкитѣ пѣтища сж узнаваеми, а Божиитѣ пѣтища сж неузнаваеми? Човѣшкитѣ пѣтища сж узнаваеми, понеже тѣ сж въ врѣмето и пространството. Човѣкъ най-напрѣдъ ще си направи единъ планъ и слѣдъ години ще го реализира. Ние можемъ да намѣримъ този планъ и ще знаемъ, какво мисли да върши. Божиитѣ пѣтища сж извънъ врѣмето и пространство. Той каже нѣщо и го направи затуй Божиитѣ пѣтища сж неузнаваеми. Ние не знаемъ какво може да направи Богъ въ слѣдующия моментъ. Той казва и прави, дѣйствува извънъ нашето съзнание. Затуй, като дойдемъ до Бога, нѣма да се стараемъ да узнаваме Неговитѣ пѣтища, но ще се стараемъ да проучваме туй, което Той прави, да Го подражаваме, да бждемъ като Него, и каквото кажемъ, да го направимъ. Кажешъ нѣщо, направи го! Тия разсждения за нѣкои отъ васъ сж малко трудни, понеже вие сте дошли облѣчени въ материя, имате такива-онакива отношения и мислите нѣкой пѣтъ, че не можете да извършите волята Божия. Волята Божия не се

ди въ великитѣ работи, тя седи въ микро-скопическитѣ добрини въ свѣта. Доброто може да го вършатъ и най-малкитѣ същества. Нѣма същество въ свѣта, което да не може да върши добро. Когато говоримъ за доброто, то е най-лесно. Най-лесниятъ пътъ е да се върши добро. Нѣкой мисли, че е мѣчно да се прави добро. Мѣчно е, ако азъ искамъ да дигна единъ чуваль отъ 100 кгр. наведнѣжъ, но ако го раздѣля на 100 равни части и всѣки день, между другата си работа, взимамъ по една отъ тия части и я прѣнасямъ, това не е мѣчно. Сега, нѣкои седятъ, седятъ, искатъ да покажатъ изведнѣжъ колко сж добри, и затуй въ тѣхъ се заражда желание да направятъ единъ манастиръ, или една църква, или да дадатъ нѣколко милиона лева, изведнажъ да блѣснатъ. Е, отдѣ ще взематъ тѣзи милиони? Ама ще ги спечеля. Съ работа колко може да спечели човѣкъ? Вижъ, съ кражба, може и 5 и 10 милиона лева. Следъ като одерешъ 100-ина хиляди кожи на воловетъ и продадешъ всяка кожа за 100 лв. това прави 10 милиона лева. Да, но 100,000 животни трѣбваше да работятъ, да жертвуватъ своитѣ кожн заради тебе. Това не е добрина. Великото за въ бждеще ще седи въ малкитѣ работи. Като срещнешъ единъ човѣкъ, да му

кажешъ една Божествена дума, че да му държи топло на душата за винаги, кждѣто и да е той като му кажешъ една дума, въ неговото сърце се образува една мекота, една готовность да направи добро. Тази славна дума струва повече, отколкото да направишъ единъ храмъ. Но тъй да я кажешъ, че той да я запомни. После, трѣбва да се научитъ да прашате на всѣки човѣкъ по единъ милъ погледъ, не да мисли той какво искашъ да му кажешъ съ този погледъ, но погледътъ ви да е такъвъ че никога да не се забравя: Когато нѣкой човѣкъ се отчаялъ, ти като го погледнешъ, всѣка уплаха, всѣка безнадежность да изчезне, и той да каже: срѣщнахъ единъ човѣкъ въ свѣта, чрѣзъ когото Богъ ми помогна. Срѣщнешъ другъ човѣкъ, който помислилъ да върши нѣкакво прѣстѣпление, ти като го погледнешъ съ единъ милъ погледъ, той да каже: благодаря на този човѣкъ че ме спаси. Ами защо имате очи? Вашитѣ очи трѣбва да бждатъ такива, че чрѣзъ тѣхъ да се проявява Божията Любовь. Който ви погледне, да знае, че Богъ проглежда чрѣзъ тѣхъ.. Този погледъ да внесе любовь, вѣра, едно дълбоко чувство въ човѣка, че той да каже: срещнахъ единъ човѣкъ и никога нѣма да забравя неговия погледъ. Какво по-хубаво, по-красиво отъ това? Колко хора може да срещнете съ

такъв погледъ? Казано е въ песенъта: „Мили погледъ на очитѣ, туй езикъ е на душиѣ. Сладка дума на устата, туй езикъ е на сърцата.“

Ами ушитѣ за какво сж? Трѣбва да имащъ толкова тънъкъ слухъ, че да можешъ да чувашъ не само на разстояние единъ километъръ, но като насочишъ ухото си, да можешъ да чувашъ на 100, на 200 клм. пышкането на нѣкоя душа, която се мѣчи. и да ѝ помогнешъ. Това наричамъ азъ развитъ слухъ на Мѣдростъта. Не трѣбва само да се афектираме. Разумния животъ изключва всѣкаква афекция. Добрия човѣкъ не казва, хайде, елате да помогнемъ. Той е силенъ самъ да помага. Той ще направи доброто, и никой нѣма да го знае. Това е толкова малко за него. Добриятъ човѣкъ има на разположение всички Божествени сили, изисква се само да завърти този Божественъ ключъ и всичко става. Той нѣма да каже: елате тукъ да помагате. Кжщата се запали, елате да гасимъ.

Ще ви задамъ другъ въпросъ: защо сж създадени ржцѣтъ, защо сж създадени краката? Какъ бихте отговорили? Краката сж създадени за да ходи човѣкъ въ добрия пѣтъ, да ходи въ доброто. Ржцѣтъ сж създадени за правото, да помагате. Слѣдователно, като си дигнешъ ржката, да знаешъ, че твоята ржка

е създадена за правото. Като погледнешъ на краката си. да знаешъ, че тѣ трѣбва да вършатъ добро. А ти като погледнешъ краката си, казвашъ: чакай да видя, хубави ли сж тѣ, бѣли ли сж, ще ги хареса ли нѣкой? Азъ като правя добро, като влѣза въ нѣкоя бѣдна колиба, при нѣкой нещастенъ човѣкъ, всѣки ще хареса краката ми. Тѣ сж крака на доброто, които вършатъ волята Божия. Кой нѣма да хареса една ржка, която е готова да работи, да принася благото за другитѣ? Кой нѣма да обича тази ржка? Всѣки ще я хареса, всѣки ще я цѣлува. Нѣкой те бие, но тази ржка дойде да те спасява и те спаси. Нѣма ли да я обичашъ? — Ще я обичашъ, Следователно, нашитѣ ржце трѣбва да бждатъ изразъ на Божията Правда. Като помисля за ржцете си, трѣбва да кажа: Тѣ трѣбва да бждатъ изразъ на великата Божия Правда. Като погледна на краката си, да кажа: краката ми трѣбва да ходятъ въ великата Божия Добродѣтель. Всѣки день, като ги поглеждамъ, това трѣбва да си спомнямъ. Ако постъпвате така, знаете ли какъвъ прѣвратъ може да стане съ васъ? — Не щѣхте да имате тия замислени, потъмнели, съ хлътнали очи лица, обезнадеждени. Ще си кажете: Чрѣзь моитѣ ржце ще работи Божията Правда. Чрѣзь моитѣ крака ще работи Духътъ Бо-

жий, Божията Добродѣтель. А ние, напускаме реалното и търсимъ вѣнка нѣкъде Божията Правда и Божията Добродѣтель. Божията Добродѣтель не може да се прояви извънъ нашия крак. Божията Правда не може да се прояви извънъ нашия рѣцѣ. Кажте ми сега, тъй, както сме организирани, може ли да се прояви Божията Правда и Добродѣтель вѣнъ отъ нашия организъмъ? Ако свѣтлината се движи по права линия и не срещне никакво съпротивление, за да се прѣчупи и образува жгълъ, тя не може да се види. Само когато стане едно прѣчупване на слънчевитѣ лъчи, само тогава тѣ сѣ видими. Слѣдователно, Божията Правда и Божията Добродѣтель сѣ видими само тогава, когато срещнатъ едно малко съпротивление. И за доброто се изисква едно малко съпротивление. Това съпротивление е злото. Затуй иде злото въ свѣта. Злото е едно малко прѣпятствие, за да отклони лъча на Божията Добродѣтель. И неправдата сѣщо е едно малко прѣпятствие, за да се яви Божията Правда. Тѣй щото, ще видите, че всички неща, които считате днесъ нещастия сѣ били срѣди, прѣзъ които Божественото се прѣчупва и проявява. Единъ день, когато научимъ тази по-висока философия на живота, ще можемъ да излеземъ изъ тия срѣди. За примеръ, било е врѣме, когато рибата е

живѣла извънъ водата. Тогава тя е станала птица. Тя се е учила на закона на хвърченето. Млѣкопитающитѣ, слѣдъ като сѣ научили законитѣ на растителния животъ, се прѣвърнали въ хора, почнали сѣ да мислятъ и да ходятъ изправени.

Слѣдователно, така и ние единъ день ще излѣземъ отъ сегашния животъ и ще влѣземъ въ закона на ангелитѣ. Тогава тѣзи ограничени условия постепенно ще се прѣмахнатъ. Това нѣма да стане изведнѣжъ. Ще се минатъ, може би, повече отъ милиони години, докато станемъ ангели, но ще влѣземъ въ свѣта на ангелитѣ, дѣто животътъ ни постепенно ще се подобръва и като дойдемъ до фазата на онази абсолютна интелигентностъ, ние ще знаемъ, какъ да прѣвърщаме, формата си. Това, обаче, е въпросъ на далечното бъдаще. Най-важното е, можете ли вие да бъдете справедливи, добри въ сегашния моментъ? Не че не сте добри, не че не сте справедливи, но азъ забѣлѣзвамъ, че въ ученицитѣ на окултната школа има едно индивидуализиране. По нѣкой път вие сте разпрѣснати, разсѣяни въ съзнанието си, и трѣбва да дойде отвѣнъ нѣкоя голѣма бѣда, за да ви сплоти; тогава вие се нахвърляте, започвате да се бранитѣ, но неразумно. Вие още не мислите, какъ прѣживѣватъ другитѣ, за да имъ помогнете, а всѣки

мисли за себе си. Това е слабата ви страна. Вие вървите по единъ кривъ път. При сегашното ваше състояние, да кажемъ, че ви среща, азъ нѣма какво да очаквамъ отъ васъ, да ме обичате, нито вие да очаквате отъ мене, азъ да ви обичамъ. Азъ само ще очаквамъ момента да проявя онази Божествена Любовь, къмъ васъ, и вие да я проявите къмъ мене. Божественото въ менъ, и Божественото въ васъ трѣбва да се прояви. Въ моето съзнание, и въ вашето съзнание трѣбва да се проявятъ тѣзи два момента, и да си кажемъ: отъ сега нататкъ ще оставимъ Божественото да се проявява. Ние нѣма да запушимъ този Божественъ тласъкъ, импулсъ, и ще изпълнимъ волята Божия. Подпушването на Божественото въ насъ ражда всички страдания. Страданията показватъ, че като дойде нѣкоя Божествена мисълъ въ насъ, ние реагираме срѣщу нея; тогава става подпушване въ насъ; Обаче, трѣбва да знаемъ, че въ Божественото нѣма обратни дѣйствия. Тази Божествена енергия ще си пробие път и ще прѣчупи не само нашата ограда, но и кюнцитъ ни и ние казваме тогава: пострадахъ много. Защо? Защото съ сърцето, съ ума си не си отговорилъ на този Божественъ импулсъ. Когато човѣкъ дълго врѣме реагира срѣщу нѣкоя Божествена мисълъ, Богъ казва: „Дигне-

те този човѣкъ отъ земята! Доведете другъ на неговото мѣсто, чрѣзъ когото водата може да върви правилно“. Ако оставите Богъ да дѣйствува въ васъ, Той ще ви благослови. А сега, всички болести, които идватъ у васъ — коремоболие, ревматизмъ, грѣбъ ви боли, това-онова — всичко туй е резултатъ на вашитѣ грѣхове. И вие слѣдъ всичко това търсите лѣкаръ, искате да ви правятъ инжекции. Азъ ще ви кажа, какъ трѣбва да се лекувате. Вие можете да се лекувате, като изправяте вашитѣ прѣгрѣшения. Направишъ едно прѣгрѣшение — изправи го, ще ти мине корема. И правишъ друго прѣгрѣшение — изправи го, главоболието ти ще се махне. Вашитѣ грѣхове сж създали болеститѣ ви и вие никога нѣма да се освободите отъ тѣхъ, до като не ги прѣмахнете. Нѣкой казва: много съмъ нервень. Знаете ли какво нѣщо е нервността? — Грѣхове сж това. Кой не е нервень? Я вижте кой и да е пияница, не е ли нервень? Въ пиянството има и блудъ, и кражби, и убийства.

И сега, нѣкои току идватъ при мене, и ме питатъ: какво трѣбва да правимъ? Рѣшете да изправите коренно, не изведнѣжъ, но съзнателно всички ваши грѣхове, да прѣмахнете всички причини на злото, и ще видите, какъ всичко ще се изправи. Гърбътъ те бо-

ли нѣщо — вижъ каква грѣшка си направилъ още днесъ. Минавашъ по улицата, Господь ти казва: „Кажи една блага дума на този човѣкъ!“ Ти минешъ, заминешъ, не се спирашъ, но като се върнешъ дома си гърбътъ те боли. Защо? — Не си се спрѣлъ да кажешъ една блага дума. На другия день ти дойде една мисль да отидешъ при нѣкоя бѣдна вдовица; или нѣкое сираче, но ти се спирашъ, почешешъ се по главата, казвашъ си: е, нека отиде другъ нѣкой братъ, азъ имамъ работа сега. Не се минава дълго врѣме, и главата ти те заболява. Защо? — Тази вдовица е влѣзла въ главата ти. Ако ме слушате, нѣма да бждете хилави. Азъ гледамъ въ провинцията, нѣкой влѣзълъ въ вана, разтривать го, мажатъ го съ масло, лѣкуватъ го. Казвамъ: това не е правиятъ начинъ за лѣкуване. Не, ще рѣшимъ основно: като станемъ сутринъ, да се помолимъ Богу, да ни покаже, какъ да извршимъ волята му, защото при туй извршване волята Божия се обуславя моето умствено сърдечно и волево състояние. При изпълнение волята Божия ще се подобри даже и физическото ми състояние. А сега, на тукъ — на — тамъ, уволняватъ те, страдашъ. Защо? — За идеитъ ми. Не ви уволняватъ за идеитъ ви, а за погрешкитъ ви.

И азъ искамъ вече да видя, онѣзи, които ме слушате, кой пътъ ще изберете. Вие можете сами да оправите пътя си. Нѣма сила въ свѣта, която може да ни противодѣйствува. Но кога? Когато сме чисти, когато сме добри. Когато сме нечисти, всѣкога ще бѣгаме. Ще запомните тази философия! Казвате: ние знаемъ много. Ще прѣстанете съ това, Какво знаете? — Че линията имала двѣ граници. Че правата линия като се движи образува плоскостъ, и тогава има четири граници, а плоскостъта като се движи образува кубъ, и тогава има шестъ граници. Какво значи това? Всичко се движи въ свѣта. Не мислете, че като се отказвате да вършите волята Божия, тъй ще мине, Богъ работи въ свѣта, и тежко ономува, който се отказва да върви съ Бога. Вие сте една точка, една права линия, една плоскостъ и не можете да правите, каквото си искате. Ще направите туй, което Богъ иска: ще го направите или разумно, или неразумно. Ако вършите разумно волята Божия, ще мязате на една кофа, която носи чиста вода, и ако не се противите, ще я внесете дома си. Ако вършите неразумно волята Божия и се противите, ще мязате на една кофа, съ която носятъ нечиста вода и смъртъта ще ви покоси. Слѣдователно, праведнитъ хора сж кофи, съ които се носи чиста вода, а грѣш-

нитъ хора сж кофе, съ които се носи нечиста вода. Ако има повече грѣшни хора въ свѣта, значи тия хора ядатъ и пиятъ, и ще трѣбватъ повече кофе за изнасяне нечистотинитѣ.

Та въ дадения случай, при сегашнитѣ условия, вие ще вземете две позиции, нѣма изборъ — или пѣтя на доброто, или пѣтя на злото. Слѣдъ като научите това.. ще дойде или пѣтя на Любовта, или пѣтя на умразата; или пѣтя на свѣтлината, или пѣтя на тъмнината друга алтернатива нѣма. Да не мислите, че има друга философия! Казвате: е, да сж живи дѣцата! Но слушайте! Дѣцата ще бждатъ живи и здрави, ако вършите волята Божия. Мжжътъ ви ще бжде живъ и здравъ, ако вършите волята Божия. Не вършите ли волята Божия, нито дѣцата ви, нито мжжътъ ви, нито жената ви ще бждатъ живи и здрави. Туй ще го опиатъ навсѣкждѣ. Ще знаете, че като ученици трѣбва да имате единъ мораль. Нѣма нищо скрито — покрито. Когато направите една погрѣшка, нѣма да се извинявате, но ще кажете: направихъ една погрѣшка, ще я поправа. Трѣбва да знаемъ, кои нѣща сж допуснати въ дадения случаи, и кои не. При сегашнитѣ условия има извѣсни блага, за които хората не сж готови да ги използватъ. Ако вие нахраните едно малко дѣте съ твърда храна, какво ще стане?

— Смъртта ще дойде. Нѣкой казва: азъ искамъ да почувствувамъ нѣщо силно, да имамъ силни прѣживѣвания. Знаете ли какво могатъ да ви причинятъ тия силни удоволствия, които вие искате? Тия силни сътресения, тия вълнения на душата могатъ да разтопятъ тѣлото ви. Не си играйте съ голѣмитѣ прѣживѣвания! Играйте си съ онѣзи малки прѣживѣвания на любовта. Туй мекото, приятното прѣживѣвание то е Божествено, а онѣзи голѣмитѣ прѣживѣвания, това сж главни, които могатъ да прѣдизвикатъ цѣлъ пожаръ. Нѣкой козва: азъ ще стана много голѣмъ, като планина, побѣдилъ съмъ всичко. И наистина, гледамъ този човѣкъ, разширилъ се, разпрострѣлъ се изъ цѣлия козмосъ. Не се минава и единъ часъ врѣме, този който се разпрострѣлъ изъ цѣлия козмосъ, ходилъ изъ цѣлия свѣтъ, сега се смалилъ, станалъ много малъкъ и казва: какво стана съ мене? Той не разбира Божия законъ. Никжде не е ходилъ, но той е като нѣкой пиянь човѣкъ. мяза на онзи пияница, който, като се напилъ, майка му казва: „Синко, ти съ този умъ нѣма да въртишъ кѣща“, Той легналъ на земята и казалъ на майка си: „Мамо, ела да видишъ, какъ въртя кѣща! Като дойдатъ у васъ тия чувства на пияницата, тогава и ние, като него, въртимъ кѣща. Ще се пазите отъ психологи-

ческото пиянство. Чувствата у васъ трѣбва да бждатъ постоянни. Като се каже думата „любовъ“, да се разбира любовъ. Тази дума е свещена въ всичкитѣ нейни прояви. Щомъ кажешъ думата „любовъ“, трѣбва да бждешъ готовъ на всички жертви. Туй разбирамъ любовъ! А това, което вие наричате любовъ, то е любовъ отъ картошки. Амиче по какво се отличаватъ хората на новата култура отъ другитѣ хора? За насъ казватъ, че сме били много кротки. Да, дѣйствително много кротки сме, но не сме още такива. Азъ казвамъ: тѣзи хора на новото още не сж минали подъ този силенъ Божественъ огнь. Вие едва сте заченати, и азъ се опасявамъ да не би да ви пометнатъ. Нѣкои отъ васъ сж заченати, но страхъ ме е да не дойде нѣкой силенъ вѣтръ да помете всички плодове отъ дървото. Тамъ е всичката опасностъ, да не би човѣкъ да се пометне. Родимъ ли се веднѣжъ, фактътъ е свършенъ. Нѣма да има сила въ свѣта, която да ни помръдне. Докато се родимъ, трябва да се държимъ за Бога.

Та отъ всинца ви се изисква непрѣодолима вѣра, безъ абсолютно никакво съмнѣние. Богъ е започналъ туй дѣло, и Той ще го доискара. Нѣма сила въ свѣта, която може да попрѣчи на туй дѣло. То е свършенъ фактъ. Ако вѣрвате, фактътъ е свършенъ,

ако не вѣрвате, не е свършенъ. За другитѣ не е свършенъ, за насъ е свършенъ. Тѣй щото, споредъ насъ, въ дадения случай, Богъ е, Който дѣйствува, Неговата воля е да бждемъ любящи, мъдри и да сме носители на Божествената свѣтина. Като се върнете дома си, нѣма да кажете: е, тѣй се говори то. Не, ще погледнешъ ржцѣтъ си и ще кажешъ: мога ли да върша Божията Правда? — Мога. Ще погледнешъ краката си и ще кажешъ: мога ли да бжда изразъ на Божията Добродѣтель? — Мога. Ще бждешъ смѣлъ и силенъ. Ще срещнешъ мечката, ще я помилвашъ. Ще си кажешъ: дали ще ме разбере? — Ще те разбере. Ами ако ме ухапи? — Нѣма да те ухапи. Щомъ си съ Бога, тя ще коленичи и ще ти каже: „Азъ те познавамъ“. Нѣма сжщество, което да не се подчинява на Бога. Ако Богъ е въ васъ нѣма какво да се плашите. Ако е въ мене и въ васъ, като се срещнемъ, и двама ще се радваме. Богъ е тази възвишена интелигентностъ, която ржко води свѣта. Нѣма да сѣдимъ никого, но ще знаемъ, че Богъ, тази възвишена интелигентностъ, ще изглави всичко, ще прѣвърне всичко за добро. Каквито погрѣшки и да сме направили, Той ще уреди всичко. Този е пътятъ, по който ние можемъ да побѣдимъ.

Азъ искамъ, всѣки единъ отъ васъ, като се върне сега дома си, да се замисли и да каже: азъ

ще върша волята Божия. Нека всѣки се моли, щото Богъ да прѣодолѣе надъ всичко и да дойде царството Му на земята. Вие чакате да дойде царството Божие отъ нѣкъдѣ другадѣ. Не, ще станете сутринъ и ще кажете: азъ желая да дойде Царството Божие на земята и да бѣда носителъ на Неговата свѣтлина! Ти Го пожелай и То ще дойде. Господъ работи въ свѣта. Като Го пожелаемъ всинца, Господъ ще извърши това. Значи, ние всинца трѣбва да отворимъ сърцата си за Господа, а по нѣкой пѣтъ вие затваряте сърцето си за Господа. Върнете се дома си и казвате: азъ бихъ вървѣлъ въ това братство, но има прѣпятствия. Че въ кое братство нѣма прѣпятствия? Въ туй братство нѣма никакви прѣпятствия. Ти крака нали имашъ?—Имамъ здрави ли сж?—Здрави? Рѣцѣ нали имашъ? Имамъ. Здрави ли сж? Здрави. Очи нали имашъ?—Имамъ здрави ли сж?—Здрави сж значи, ти не си куцъ, не си сакатъ, не си слѣпъ, не си глухъ, нѣмашъ никакви прѣпятствия, човѣкъ на мѣстото си.

Отъ тази вечеръ искамъ вече да бѣдете други! Искамъ да бѣдете малко по сладки, съ единъ градусъ повече, по-разширени, по-добри и да желаете доброто единъ на другъ. Казва Писанието: „Молете се единъ за другъ, за да изпрати Богъ своето благо-

словение, та у всинца ви да се увеличи доброто. любовта, свѣтлината, но не привидно. Въ Божественния свѣтъ има единъ обратенъ законъ. Човѣкъ може да прояви любовта, когато е въ най-лошо положение, когато е въ най-голѣмата сиромашия, а когато е най-богатъ, тогава има най-малки условия. Сжщиятъ законъ е и за знанието. Когато човѣкъ има най-много знания, той има най-малкъ шансъ да прояви свѣтлината, а когато е най-голѣмъ невѣжа, има най-голѣмъ шансъ. Тогава не че е невѣжа, но е като дѣте и въ него има най-голѣми възможности. Щомъ, е богатъ, щомъ има знания, той се ораханява и казва: азъ съмъ богатъ, имамъ знания, нищо не ми трѣбва. Той нѣма сремежъ. Тѣй щото ние имаме много знания.

Отъ тази-вечеръ, отъ тозъ Божественъ часъ започвамъ Божественото знание. Дойде при мене една ученичка и ми казва: Учителю, азъ искамъ да си отмъстя по правилата на новото учение, споредъ закона на Любовта. По старому зная какъ да си отмъстя. Толкова врѣме мислихъ, какъвъ методъ да избира по новото учение, та като си отмъстя нѣкому, за винаги да ме помни. Сега и азъ отъ васъ искамъ, да си отмъстявате като тази ученичка, по новия методъ; та да ви помнятъ. Казвамъ ѝ: много хубаво-ще ти кажа.

Сега азъ ви пожелавамъ да си отмъстявате по новия начинъ, споредъ законитѣ на новото учение, учението на Любовта, та всички да ви помнятъ!

Т. м.

— Мирътъ носи Божията радость.

